

Romanssihuijausten verkossa -podcast kausi 2, jakso 4: Perhe tuo suojaa, kokemus romanssihuijauksesta – tekstivastine

00:00:00

[tangomusiikkia]

00:00:15

Janina: Tervetuloa Romanssihuijausten verkossa -kakkoskauden pariin. Tällä kaudella syvennytään romanssihuijauksen ilmiöön asiantuntijavieraiden kanssa, ja saadaan käytännön tason suojautumiskeinoja romanssihuijauksilta. Luvassa siis tietoa ja turvataitoja.

00:00:28

Janina: Hei tervetuloa taas linjoille kuuntelemaan romanssihuijausten verkossa -jaksoa. Ja tänään meillä on täällä upea asiantuntijavieras, haluatko esitellä itsesi?

00:00:42

Elina: No mä oon Elina Juusola-Halonen. Voin sanoa, että olen kokemusasiantuntija, taikka tutkija taikka kirjailija. Miksi nyt haluatte kertoa, niin tällainen henkilö, joka on asunut ympäri maailmaa, nimenomaan Australiassa esimerkiksi, ja nyt ollaan asuttu viisi vuotta Suomessa. Ja voin sanoa, että nyt päivälleen on siitä 10 vuotta, kun mulla henkilökohtaisesti oli tällainen kokemus huijauksesta, romanssihuijauksesta.

00:01:07

Janina: No niin just näin. Hei ihan mahtavaa, että oot päässyt meille vieraaksi. Meille tulee varmasti tosi antoisa keskustelu tästä ilmiöstä.

00:01:16

Elina: Oli mahtavaa, että kysytte.

00:01:17

Janina: Joo. Ja mä haluaisinkin sulta kysyä tähän alkuun, että mitä sulle tulee tästä sanasta romanssihuijaus mieleen?

00:01:27

Elina: Mä sitä mietin eilen. Ensin mä mietin sitä silleen, että okei, mä voin tätä romanssihuijausta niinku käsitellä monelta kannalta, koska mä olen itse kokenut huijauksen. Sitten mä oon ollut tutkijana, sitten mä olen sitä tutkinut. Sitten mä voin yhteiskunnalliselta kannalta miettiä, maailmanlaajuisesta kannalta miettiä. Kaikenlaiselta tällaiselta niinku kannalta. Ja sitten mä loppujen lopuksi olen miettinyt, että romanssi... Huijaus... Että eihän tässä ole kysymys niinku romanssista ollenkaan, vaan tässä on kysymys... Öö niin kun nykyään sanotaan, että tällaisessa parisuhdehuijauksesta, että huijataan.

Tässä romanssiahan siinä ei ole ollenkaan, siis niinku kysymys. Vaan asia on, että se huijari haluaa saada tämän huijatun ajattelemaan, että on asiassa romanssi. Se on tietysti hänelle itselle hyödyksi: Mitä paremman romanssin se huijaa sille, niin tota, niin sitä enemmän rahaa hän saa, koska hän pystyy manipuloimaan sitä ehkä enemmän, että tässä tulee mieleen... Ja tää onkin sitten niinku aika paljon

muuttunut pois romanssihuijauksesta tähän parisuhdehuijaukseen, koska sehän voidaan sanoa, että ei ole niinku romanssiakaan ei siinä paljon oo, että siinä on ne mummut, jotka sitten niinku tämmöiseen romanssihuijauksen uhreiksi joutuu. Mutta parisuhde, se on tämmöinen laajempi käsitys, että kuka tahansa voi siihen sitten joutua.

00:02:57

Janina: Nimenomaan eli pitäisikö meidän määritellä se sitten uudelleen ja puhua parisuhdehuijauksista?

00:03:03

Elina: Ehkäpä, ehkäpä! Silloin alussahan se oli ensin "online scams", ja sitten se tuli "relationship scams".

00:03:11

Janina: Kyllä. Puhuit tuossa aikaisemmin siitä, että miten mediassa tää niinkun saatetaan nähdä sillain vaan tietyn ikäisten tai tietyn sukupuolen, mummojen, niinku ongelmana tai haasteena niin onko... Liittyykö tähän ilmiöön tietyllä lailla sellaista niinku sisäistettyä naisvihaa, että me nähdään se vain tietynlaisena?

00:03:35

Elina: No jos sä oot esimerkiksi mun kirjan lukenut, tai ajatellut, niin siinähan nimenomaan on se, että on tämmöinen analyysi siitä, että meillä on siis yhteiskuntaan rakennettu jo tällainen dualistinen ajatus, että toinen on vihollinen ja toinen on niin tuota... Että se on "minä – sinä" -ajattelu, ja että eihän se kukaan niinku ehkä ajattelee että se olisi niinku vihaa, vaan se on enemmän välinpitämättömyyttä.

Niin että siis kun kun meillä ei ole mahdollisuutta mennä niin syvälle, niin kaikista helpoin on syyttää syyllistä. Syyttää siis ei syyllistä, vaan uhria. Ja sitten aika paljon Australiassa esimerkiksi on tässä, jotka on tutkineet nimenomaan tämmöisiä erilaisia huijauksia ja nimenomaan näitä romanssihuijauksia, niin tota käyttävät samaa systeemiä kuin jos raiskauksia. Niin se on niinku verrattavissa siihen raiskaukseen, ja silloinhan se on siis... Siitä tulee tää sama systeemi, miten se on rakennettu meidän yhteiskunnan eri tämmöisiin "layereihin", eri tasoihin, ja se on hirveän syvää.

Ja no jos mediassa tulee joku haastattelija ja tekee artikkelia, niin ei sillä ole aikaa syventyä siihen aiheeseen. Ei sillä ole ehkä tietoa eikä tietotaitoa, ei ole kokemusta, ei ole mitään tämmöistä niin - 10 vuotta kun mä oon tässä asiassa ollut - niin joka kerta kysytään kaikki samat kysymykset. Että hyvin hyvin harvoin on niinku esimerkiksi tällaisia podcasteja, tai televisiossa vaikka olin kerran, niin tota oli semmoinen tunnin ohjelma. Ja siinä nyt kerkeää pikkuisen puhua niinku syvempiä. Mutta niin sen takia mä en puhu sitä vihasta, koska viha on niinku tämmöistä sodan syytymistä mun mielestä, vaan siitä juuri siitä välinpitämättömyydestä ja myöskin siitä, että se tuottaa paljon rahaa, niin että siinä on tää hiljaisuus. Se on tätä hiljennettyä kulttuuria.

00:05:52

Janina: Aivan. Hiljennettyä välinpitämättömyyttä ja sellaista ikään kuin... Siivotaan vähän niinku maton alle.

00:05:59

Elina: No totta kai. Ja kaikessa helpoin on se, että se uhri... Koska niin tota meidän kulttuurissa on se, että on tää häpeä. Ja sitten ihmiset on itsekin... Itseänsä siis niinku sensuroi, ja ajattelee "että on hirveän häpeällistä en mä voi". Ja sitten kun joku perheessä on, että "kyllä sä oot niinku typerä mummu kun sä oot tolleen" tai sitten sanotaan, että "okei, että nyt sä oot niin kun kuluttanut minun perinnön". Hitsi, niinku ne

rahat olisi millään tavalla sen lapsen tai lapsenlapsen. Jos mummo haluaa käyttää itse puol miljoonaa huijaukseen ja sillä on varaa siihen niin siitä vaan!

00:06:44

Janina: Kyllä, se on niinku hänen valintansa.

00:06:47

Elina: Mutta tietysti on erittäin olennaista siinä, että hän myöskin tajuaa, että okei, tää oli huijaus. Ja sitten pystyy pääsemään siitä niinku eroon.

00:06:56

Janina: Kyllä, toipumaan.

00:06:58

Elina: Joo, pystyy toipumaan, että se on niinku... Mutta ei siinä ole niinku kenenkään lapsen tai lapsenlapsen syytä millään tavalla muuta sanoa kuin että rakastan sinua.

00:07:07

Janina: Just näin. Nyt ollaan niin ytimessä, koska me tässä Nettideittiturvassa ollaan nimenomaan haluttu tän podcastin kautta myöskin laajentaa tätä keskustelua, koska nimenomaan niinku sanoitkin tuossa että 10 vuoden ajan aina niitä samoja kysymyksiä.

00:07:23

Elina: Niin! Mistä olet? Mitä tapahtui? Kuinka paljon rahaa menetit?

00:07:26

Janina: Niin, just näin. Että tää ilmiö niinku typistetään ja yksinkertaistetaan, ja silloinhan se tieto ikään kuin ei lisäännä se ymmärrys. Ja silloin mä ajattelen, että mikä on niinku tärkeintä on se, että me saadaan sitä tietoa ja ymmärrystä, jotta me voidaan myös ennaltaehkäistä myös sitten niitä tilanteita.

00:07:45

Elina: Nimenomaan, nimenomaan. Ja se on siis... Kyllähän nyt mä ymmärrän sen, että monilla artikkelin kirjoittajilla siis tällaisella median henkilöillä jotka on... Niin niillä ei ole paljon aikaa, ja niitten pitää etsiä niitä "headlines" semmosia... Niin että otsikkoja ja muita, että ne sitten tarttuu muihin ihmisiin. Mutta musta se on vähän... Sekin on välinpitämättömyyttä ja tietämättömyyttä asioista. Se, että juuri näitä pieniä ihmisiä, oli ne sitten miehiä tai naisia, kumpia vaan. Puoliksi ja puoliksi niitä melkein on. Ja että sitten tietysti vielä se, että jos sulla on jonkunlainen bisneshuijaus, niin sillä on niin paljon enemmän arvoa.

00:08:35

Janina: Kyllä joo, sijoitushuijaukset menee edelle.

00:08:37

Elina: Niin, ja sitten ne menee heti läpi, mutta myöskin miesten... Miehiä huijataan, niin ne menee myöskin läpi. Ne on vakavampia asioita kun ne, että niitä mummeleita. Ja sen lisäksi huijauksia oli... Oliko se Australiassa silleen, että yli 40 vuotiaat on suurin määrä.

00:08:53

Janina: Aivan. No hei nyt kun otit esille tuon Australian, olisi tosi kiva kuulla sun näkemyksiä ajatuksia siitä, että miten siellä Australiassa se niin kun julkinen keskustelu näistä huijauksista, minkälaista se on?

00:09:08

Elina: Samaa kuin täällä. Samaa, samaa joka paikassa. Joo, ja se ongelmahan on se, että niinkun mä nytten vähän teitäkin sanon, että rahaa tulee se määrätty aika. Sulla on sellainen... Niin tuota sä teet sen projektin, ja sitten kun se jää, niin mihin se jää se tietotaito? Että tää on se ongelma, että esimerkiksi voidaan sanoa niinku... Silloin kun mun huijaus, tämä missä minun kokemukseni oli, niin Queenslandin poliisissa oli tällainen ryhmä, jossa me käytiin joka kuukausi. Ja siellä oli siis monta poliisia, jotka oli siinä ryhmässä. Ja sitten käy niin, kun Suomessakin kävi samalla lailla sitten -18 vuoden jälkeen, se että se ryhmä hajoaa, koska toisissa poliisit menee korkealle, ne muuttaa, ne menee koulutukseen. Sitten sinne jää niinku pari ihmistä, eikä kouluteta uusia ihmisiä ja sitten loppujen lopuksi se kuolee.

00:10:06

Janina: Just näin. Eli ne on tavallaan niin pistettäisiä niinkun se tuki ja apu ja ymmärrys, mitä kehitetään. Että me tarvittaisiin semmoista niinkun vakiintunutta jotenkin viranomaisverkon yhteistyötä.

00:10:17

Elina: Niin sillä ei ole pitkäaikaista tällöistä niinku... Millä tavalla sitä päivitetäisiin? Pitäis olla niinku päivitysrahaa vielä, että ”okei no seuraavat 10 vuotta me päivitetään”. Vaikka ei mitään muuta, mutta se hyvä työ mitä on tehty niin olisi kiva kiva niinku säilyttää. Ja silloinhan mä tunsin niinku nimeltä aika paljon tuollaisia, ja tein töitä poliisin kanssa. Mutta siinä on myöskin se, että se riippuu siitä, missä sinä olet. Niinku Suomessakin riippuu siinä missä sinä olet. Jos oot Länsi-Suomessa tai Itä-Suomessa, kuka on se henkilö, jolle sä raportoit tämän? Onko hän tietoinen asiasta, käyttääkö hän jonkunlaista niinkun että respect... Kunnioitusta? Eli siis kunnioittaako hän sitä henkilöä henkilönä, ja niinku uskoo siihen eikä naura.

00:11:10

Janina: Just näin. Ja nyt me ollaan tietyllä lailla myös sen äärellä, mistä tässä puhutaan. Että kun me puhutaan siitä, että viranomainen - tai kuka tahansa - kohtaa ihmisen, joka on ollut huijauksen uhri, että nimenomaan kunnioitus, ymmärrys ja se usko. Mutta se vaatii sen, että tällä työntekijällä on itellä ollut sitten sitä niinku ymmärrystä ja tietotaitoa syventyä tän ilmiön äärelle, eikä jäädä niin pinnalliselle tasolle näiden niinkun median tarjoamien klikkiuutisten kautta, jossa vaan syllistetään uhria.

00:11:52

Elina: Niin ja voihan se olla sillä tavalla, että niin tuota... Että tällöisen henkilön siis omakin moraalilla on se, että voidaan vaan helposti päästä läpi, että ei nyt aina usko jokaikisen sanan, mikä siinä on kirjoitettu tai mikä on ajateltu, vaan että voisi pikkuisen niinku humanitaarisesti katsoa sitä asiaa. Siis ihminen on olento, jota pitää semmoisenaan. Sillä on oikeus, ja vaikka häntä on huijattu, niin ei häntä tarvitse mollata. Niin ja nimenomaan jos viranomainen, niin tämä on vallankäyttöä, se on väkivaltaa.

00:12:30

Janina: Kyllä just näin. Niin just näin. No tästä me päästäänkin ehkä just siihen keskusteluun, että nyt jos puhutaan tästä niin kun uhrien tuesta, niin niinku vähän puhuitkin siitä, että Australiassa teillä oli siellä poliisin kanssa yhteistyötä ja jonkinlainen ryhmä ja muuta, mutta minkälaista niinku muuta tukea siellä oli tarjolla?

00:12:56

Elina: No aika paljon se riippuu missä sä oot, ja kaikkihan tässä riippuu... Tämä on se ongelma, että jonkun henkilön pitää olla erittäin kiinnostunut asiasta ja niin tuota... Niin ja se on nyt se ongelma, juuri se, että missä sä oot milloinkin. Joku iso maa, niinku Australiakin, niin niillä on siellä monta Australian osavaltiota. Jokaisessa osavaltiossa on oma politiikkansa, omat käsittelytapansa. Ei ne kuuntele mitä toiset sanoo. Amerikka on samanainen. Niin ja tällä hetkellähän tietysti helpoin on, että on jossakin webbisivuilla, niin että sitä siitä joutuu niinku googlaamaan ja... Mutta siinä tarvii taas olla sillä henkilöllä sitä tietotaitoa että pystyy tekemään sen.

00:13:40

Janina: Just näin ja hakea apua.

00:13:42

Elina: Niin, hakea apua ja niin. Niin, että tää on niinku vaikea, kansainvälisesti se on vaikea, koska se tipahtaa niinkun tän kansainvälisten lakien väliin niin, että huijareilla on helppo olla.

00:13:58

Janina: Niin, he hyödyntää nimenomaan sitä.

00:14:00

Elina: Niin, tottakai! Ja ne osaa hyvin niin. Tai ne on ryhmiä. Ei ne mitään yksittäisiä huijareita oo, vaan niin että ne on niinku ryhmässä ja ne on koulutettuja henkilöitä.

00:14:12

Janina: Mm. Niin, se uhrien oikeusturva on monessa maassa mitätön.

00:14:16

Elina: Aivan mitätön, ei mitään ole. Se vaan riippuu siitä poliisista, joka sattuu olemaan niinku paikalla.

00:14:23

Janina: Kyllä niin. Mitä tälle pitäisi tehdä? Pitäisikö meillä olla niinkun... Jos nyt mietitään niinkun tästä Suomen näkökulmasta ja Euroopan näkökulmasta, että pitäisikö meidän niinkun vaikuttaa sitten johonkin EU-tason päätöksiin?

00:14:36

Elina: No ainakin se. Pitäisi mun mielestä, että se on semmoinen että... Pitäisi pystyä ottamaan tämä, että ne on niinkun maita käsittävät rikosjutut voitaisiin käsitellä niin kun yhdessäkin, ja varsinkin tämmöisiä että kun on kansainvälisiä, koska ne tilit voi olla muualla ja sitten sä et pääsekään täältä sinne ja kaikki tälleen.

Että tää on se mikä on se ongelma, että jos ihmisellä ei ole... Silloin tietää että ne huijarit on ollut tosi hyviä, jos sä saat niinku tän liskoavon ajattelemaan, että ei ole mitään muuta, ja nää hormonit niinku jyllää ja kaikki mitä ikinä joku tuo sulle, niin tota se on vaikea ymmärtää se kokemus.

Ja mä olen vielä sitten... Mulla oli silloin kun tää mun kirjani tuli englanniksi - se oli vuonna -16 - niin minulla oli semmoinen suuri kirjastokierre, että mä olin niinku jokaisessa kirjastossa - 22:ssa kirjastossa niinku kierteellä, niin ja keskustelimme asiasta. Ja oli tosi vaikeaa ensinnäkin se, että ihmiset ei uskaltanut tulla kuuntelemaan, että kun se oli kirjastossa, niin ne meni sinne kirjojen taakse, koska ei voinut.

Sitten toinen oli se semmoinen juttu, että kun oli keskustellut vähän aikaa, niin yhtäkkiä ihmiset niinkun kauhistui siitä, kun ne yhtäkkiä tajusi, että heitä onkin huijattu. Heillä on tämmöinen kokemus, mutta he ei ole koskaan tajunnut, että heillä on tämmöinen kokemus. He on menettäny raha. He on menettänyt siis tota, tai heillä on ollut... Ja sitten yhtäkkiä että "mulla on ollut tämmöinen kokemus, mua on huijattu!", se on ihan kauhea kokemus... Se on tolleen, että ei ole siinä niinku mukana.

00:16:32

Janina: Kyllä. Niin, että se todellisuus tietyllä lailla hämärtyy. Jos voi puhua siitä, että monet Nettideittiturvassa yksilötuessa olleet asiakkaat käyttää tällaista termiä kuin "lurous".

00:16:47

Elina: Aivan niin, joo. No niin no se on erittäin hyvä. Ja siinä on justinsa... Me katsottiin, että puhutaan justinsa tästä meidän perus aivosysteemistä, ja että mitenkä se niinku toimii ja mitenkä nää hormonit alkaa. Ja sehän on tietysti se koko huijarin idea: Mitä paremmin se saa romanssia aikaan, sitä niinku enemmän se on tietysti hänelle niin kun rahallisesti tuottoisampaa, ja se on se idea.

00:17:20

Janina: Kyllä. Niin että on kyse tietynlaisesta... Voi myös ehkä puhua siitä, että on kyse tietynlaisesta niinku riippuvuudesta jopa.

00:17:28

Elina: Joo, joo. Ja sitten se yrittää... Niin kun siis sen huijarin tapana on se, että se yrittää saada tämän huijatun henkilön mahdollisimman kauas kaikista muista. Se niinku edellyttää sen, ja monesti niinku niillä ei oookkaa enää mitään ystäviä tai muuta, vaan ne vaan juttelee sen huijarin kanssa. Ja niin tota... Ja sitten niitä voidaan manipuloida ihan mihin vaan.

00:17:50

Janina: Kyllä. Mitä sä näkisit, että mitkä asiat ihmisen elämässä toimii sitten suojakilpinä tai suojakeinoina, jotta se tilanne ei menisi siihen mitä tuossa kuvasit, että ihminen on niin yksin?

00:18:07

Elina: No mä sanoisin, että perhe. Perhe on, ja sen perheen niinku se millä tavalla se katsoo tätä asiaa. Nimenomaan ettei sano, että "mummo"... Mummo - mä puhun tässä niinku nyt mummosta taikka vaarista, tai että ne on niin höppänoitä että, nehän pystyy tekemään mitä vaan - vaan että voi sanoa, että "mä rakastan sinua, että voinko mä tutkia tätä asiaa", ja että on niin paljon luottamusta niinku läheisten ihmisten kanssa että uskoo. Ja sitä...

Ja niin kun se... Minä olin onnellinen, koska mulla on niin hyvä perhe, että mun perhe sanoo... Kun mä sanoin mun pojalle, että "kuule että tää on vähän niinku tuntuisi, että tää on niinku vähän liian hyvää ollakseen totta, että viitsisitkö sä..." - hän asuu siis englannissa - "että viitsisitkö sä vähän tutkia tätä asiaa, että miten tässä on?".

Ja sitten hän lähetti mulle semmoisen siis sähköpostin, jossa hän sanoi, että "äiti äiti, tämä on huijari. Että tässä on kaikki nää linkit. Mutta älä klikkaa näitä linkkejä, että ajattelee vaan sitä positiivista mitä sä oot saanut tästä näin, että älä turhaan klikkaa näitä linkkejä", koska mä olin niinku ollut hyvin sairas, ja sitten mä olin niin onnellinen, niin että se positiivisuus sitten piti pitää. Ja mä oon aina ollut siitä hyvin kiitollinen mun pojalle, että se on aina ollut näin rakastava. Eikä hän siitä koskaan ajatellut, että minä olin jotenkin typerä tässä asiassa. Enkä mä ole kyllä koskaan häpeää tuntenutkaan siitä.

00:19:31

Janina: Okei, se on hyvin mielenkiintoista!

00:19:34

Elina: Se on hyvin paljon mun oman perheen niinkun ansiota... Vaikka mun tytär nyt sanoo... Silloin mun tytär sanoi, että "äiti, toi saattaisi kyllä olla vähän liian hyvä ollakseen totta", niin ja toinen jotta "kuule, se puhuu sen kanssa joka päivä!". Juuri mitä tapahtui, niinku oikeasti. Joo, ja sitten niin tota... Mutta niin eikä koskaan heidän mielestään ole mitään niinku... Siitähän mä kirjoitin tietysti kirjan siitä, että kyllähän ne niinku...

00:20:02

Janina: Joo, kyllä siitä tuli niinku paljon... Tavallaan se sun tuosta kuuluu se, että se on perheen tavallaan se kannatteleva voima ja katse, joka on ollutkin siinä niinku siinä tietyssä... Siinä on semmoinen - jos voi käyttää tällaista sanaa niinku "breaking point" - että siinä tietyssä hetkessä ne onkin nostanut sua, eikä laittanut sua alas.

00:20:21

Elina: Niin. Joo, ja tämä on mun mielestä erittäin tällainen niinku tärkeä asia tällaisessa. Myöskin se on siinä, että... Se että kuinka paljon niinku perhe voi itse olla tietoinen esimerkiksi digimaailmasta.

00:20:34

Janina: Ja että se vaatii niinkun vuoropuhelua.

00:20:36

Elina: Kyllä, ja sitä luottamusta, että kyllä mä että... Sä et ole mikään niinku... Mä en sua kuuntele. Että niin tota... Että siinä on se kasvatus mun mielestä siinä perheessä. Tämän takia mä niinku sitä perhettä niinkun korostan tässä, että se lähtee siitä, minkälaiset suhteet ihmisillä on siihen lähiympäristöön.

Niin koska tää toinen asia on se, että esimerkiksi huumeiden käyttäjät ja kaikki muut... Alkoholistit, mitkä muut. Mitä parempi - se tutkimus osoittaa - että mitä parempi yhteisö on, sitä vähemmän he käyttää ja he pääsee pois näistä kaikista. Ja samanlainen - nyt me puhutaan tästä huijauskokemuksesta - on, että se hurmio... Se on niinku orgasmi. Ja se aiheuttaa että tulee kaikki nää niin tuota... Hormonit toimii ja kun ne hormonit toimii, niin et sä ajattele mitään muuta.

Etkä sä pääse siihen niin kun... Sen poikki pistäminen, ei se helppoa. Yksi toinen asia on aika helppo mulle. Mulle se toimi erittäin hyvin, että mä päätin että okei no tää on nyt niin mielenkiintoinen, että mäpä kirjoitan tästä nyt sitten kirjan. Ja sitten mä otin tän mun tutkijahattuni päähän ja aloin katsomaan. Ja näin ollen mä olin etäännyttänyt itseni siitä täysin.

00:21:47

Janina: Niin just.

00:21:49

Elina: Niin että se kokemus ei ollut koskaan mulle negatiivinen, päinvastoin. Mutta sitten mä tunsin ihmisiä joilla on erittäin... Mun erittäin hyvä ystäväni nyt tammikuussa - siitä on yli seitsemän vuotta, kun... Eikä kun siitä oli niin 7-8 vuotta siitä, kun hänellä on ollut huijauskokemus - hän sanoi mulle, että "tiedätkö sä mitä? Minä olen nyt maksanut viimeisen lainan pois". Seitsemän vuotta se oli ottanut häneltä.

00:22:15

Janina: Just näin. Nää on pitkiä prosesseja, ja ne saattaa olla niinkun todella traagisiakin.

00:22:23

Elina: Ja jos sulla ei ole siihen varaa, tai jos sä oot menettänyt sun kotisi. Ja siis kaiken olet menettänyt.

00:22:32

Janina: Kyllä, että se on niin valtava tavallaan niin kun - nyt jos vähän tiivistetään kuulijoillekin sieltä näitä suojakeinoja - että just se yhteisön voima ja sen sellaisen. Eihän se välttämättä vaadi kuin yhden luottamuksellisen ihmissuhteen ja sen katseen, että joku uskoo sua ja joku on sun puolella ja joku ymmärtää ja on silleen että "okei, että tässä on tämmöinen juttu taustalla" ja ymmärtää nimenomaan sen niinkun tietyllalalla... Öö jos voi käyttää tämmöistä termiä kuin "psykofyysisyyden".

Elikkä tavallaan, että se elää tässä meidän koko kehossa se huijauskokemus. Just se, kun koska me ollaan kokonaisia tai kokonaisuuksia, että meissä vaikuttaa monet eri asiat. Että se ei ole vaan kun on tätä puhetta siitä, että "no minkä takia et vaan laittanut sitä puhelinta kiinni tai tietokonetta kiinni", mutta kun siinä on syntynyt jo se hyvin vahva suhde siihen.

00:23:38

Elina: Niin ja joillekinhan se on parisuhde.

00:23:40

Janina: Kyllä, just näin. Kiitos ihan tosi paljon Elina Juusola-Halonen, että olit meillä vieraana ja kiitos kuulijoille, että kuuntelitte tänne asti ja ollaan taas pian kuulolla uudestaan. Kiitos.

00:23:54

Elina: Kiitoksia.

00:24:01

Janina: Olet juuri kuunnellut Romanssihuijausten verkossa -podcastin jakson. Koskiko jaksossa käsitellyt asiat sinua? Epäiletkö romanttista viestittelykaveria? Nettideittiturva-tukipalvelut voivat auttaa. Lisää tietoa

osoitteesta nettideittiturva.fi. Romanssihuijausten verkossa on Nettideittiturva-hankkeen tuottama podcast. Sosped-säätiön ja Maria Akatemian tuottamaa hanketta rahoittaa STEA.